

theologiske Examinationskommissioner, men paa at faae faste Censorer, hvilket netop er Gjenstand for et Forslag fra Ministeriets Side. — Om andre Punkter skal jeg ikke videre yttre mig. Jeg skal blot med Hensyn til de mange Forslag, foruden hvad der naturligen hører sammen med Forslaget under Nr. 43, bede om, at det ærede Thing vil følge mig med Hensyn til Forslaget under Nr. 32, idet jeg virkelig troer, at der kunde være megen Grund til at gaae ind paa det Dnsse, der er fremsat af Borchs Collegium. Ligeledes maa jeg tilraade Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 74, som gaaer ud paa at hde den Sum, der er ønsket af Directeuren for de gamle Mindesmærker hos os; Forskjellen med Hensyn til det førstnævnte Forslag er 1,000 Rd., og med Hensyn til det sidstnævnte 1,500 Rd. Idet jeg saaledes meget ønsker, at man vil følge mig med Hensyn til disse Forslag, skal jeg dog ikke undlade at bemærke, at jeg ikke misjender, at Udvalgets Fleertal er kommet Ministeriets Dnsse imøde ved at gaae ind paa de Beløb, som det har foreslaaet. Kun troer jeg, at man ved at bevilge de yderligere Beløb vil slippe ligesaa billigt, og dog maastee fuldstændigere opnaae, hvad her er tilfigtet, idet der er Tale om Reparationsudgifter.

H. C. D. Müller: Det Punkt, hvorunder der her under Forhandlingerne er blevet rettet en personlig Breidelse imod mig, har den ærede Formand, som jeg troer ganske rigtigt anbefalet ikke for meget at berøre, og jeg skal derfor i denne Udtalelse, som jeg allerede forinden havde udbedt mig, kun berøre det med en ganske kort Bemærkning. Det er nemlig den, at det ærede Medlem virkelig tager feil, naar han troer, at det er en Anskuelse, som ikke er grundlovsfelig, men kun særlig hierarkisk, at den lutherske Kirke ifølge sin Betragtning af Bibelen fører til et friere Folke- og Kirkeliv end den reformeerte; den Betragtning, som hænger nøie sammen med den stærke Forkastelse af Apokrypherne, at Bibelordet som helligt Ord er baade i det gamle og nye Testamente ligesom et reent Lovord overfor den Christne, gjør en complet Forskel paa Folkelivet i den lutherske og den refor-

meerte Kirke. Jeg vil blot henvisse til Indskydelsen af denne Betragtning med Hensyn til Sabbathen, der fører til, — idet den reformeerte Kirke tager sit Udgangspunkt for det gamle og nye Testamente som Eenhed, som Lovord —, at der paa den skotske Sabbath ikke maa gaae noget Jernbanetog og ikke noget Museum maa være aabent, og saaledes er der mange Punkter, hvor den grundforskjellige Opfattelse af det indbyrdes Forhold imellem Bibelens forskjelliges Afdelinger stiller Folkelivet ganske forskjelligt, og derfor er det virkelig ikke saa hierarkisk at forsvare vor Grundbetragtning af Sagen som et betydningsfuldt Moment. Det er iøvrigt en Sag som flere andre lignende, hvor jeg erkjender, at man, om man end paa Grund af de uordnede Forhold for Diebliffet har Lov til at udtale sig udførligere, saa dog ingenlunde har grundlovmæssig Adkomst til idelig at fordrø Dpmærksomhed for Udtalelser i denne Retning af det ærede Thing. Men jeg har paa den anden Side ogsaa det Haab, at Folkethinget i det Hele efterhaanden vil komme til Erkjendelse af, at denne Forsamling hverken har egentlig Lyst eller nogetomhelst virkeligt Kald eller grundlovmæssig Ret til at indlade sig alfor dybt i kirkelige Materier. Erkjendelsen af den Stilling, hvori man her befinder sig til de kirkelige Anliggender, vil da utvivlsomt føre til den Consequents, at man desto hurtigere gennemfører den grundlovmæssige Kirkeordning.

N. Hansen: Jeg maa begynde med at bede det ærede Thing meget undskyldte, at jeg opholder det et Dieblif. Det var ikke min Hensigt igjen idag at tage Ordet, efterat jeg igaar fortelligt havde udtalt mig, men da jeg er bleven inddraget i denne Debat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), saa vil det ærede Thing undskyldte, at jeg et Dieblif dvæler ved hans udmærkede udtalende og — jeg vil hverken sige opførte eller opstyltede men — begejstrede Foredrag. Det ærede Medlem begyndte og sluttede med, at han kun havde bedet om Ordet for at imødegaae den Breidelse, der var rettet imod Finantsudvalget for, at denne Sag ikke der udførligt var bleven forhandlet; men